

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: Mátrai Gyula dr.: Újra kezdjük. — Brenner Tivadar: Véghetetlen idők Ura... — Úton. — Galler Géza: Újévre. — Olcsyay Géza: Jézusom. — Rogács Ferenc: Szóbeli imádság. — Központi: Imaszándékunk: Krisztus országa. — Juhász Béla: Az Eucharisztia a szépség kincsébányája. — Pakocs Károly: Kopogtatok az Ostya ajtaján. — Kolossváry Dezsőné: Énekeljünk. — Krónika.

Jelen számunk az 1939 december 6-i miniszterelnöki sajtórendelet alapján 50%-kal nagyobb terjedelemben jelenhetett meg.

Az előfizetések szíves megújítását kérjük m. t. olvasóinktól. Amint a kormányrendelet engedélyezi, újra a nagyobb terjedelemben jelentetjük meg lapunkat. A papírügy is közös ügye hazánknak, amelyért áldozatot hozni, türelemmel lenni is hazafias kötelesség.

Az újévre az eucharisztikus élet minden áldását kívánjuk mélyen tisztelt munkatársainknak és olvasóinknak.

Az «Örökimádás»
szerkesztőseje és kiadóhivatala

Mindenki, aki legalább 15 új előfizetőt szerez a Jézusom Örömeinek, jutalmul dr. Tiefenthaler-féle Kis Örökimádás imakönyvet kap vászonba kötve.

Az előfizetők neve és az előfizetés a Kiadóhivatal címére

Budapest, IX., Üllői-út 77.

küldendő egyidejűleg.

A 15-nél nagyobb számú (csoportos is!) előfizetők annyi példányt kaphatnak, ahányszor 15 Jézusom Örömeiket rendeltek és kifizettek.

ÚJRA KEZDJÜK!

Az újév új lehetőségek új ideje.

A földön ez a legvigasztalóbb: akármilyen történt eddig, nem biztos, hogy ugyanúgy fog történni ezután. Ha akármilyen kellemetlen volt valami az életemben a múltban, nem biztos, hogy az folytatódni fog a jelenben vagy a jövőben. Minden év új reménységek ideje és új kezdések, új elindulások, új nekilendülések lehetősége.

Ha eddig nem sikerült volna semmi, most sikerülhet valami. Most mások lehetnek a körülmények, most az újra kezdésnél talán hatásosabb lesz az akaratom és az credmény nem fog elmaradni.

Páli Szent Vince mindennap újra kezdte az Isten szolgálatát. Azt írja, hogy úgy kezdett minden napot, mintha az lett volna az első napja, amelyen élt és mintha csak semmi más feladata nem lett volna, mint egy napig hűségesnek lenni az Úr Jézushoz.

Ezáltal elérte azt, hogy kimondhatatlanul örült minden napnak, amely előtte hófehéren és hibátlanul ragyogott. Olyan volt előtte, mint a legszebb levélpapír, melyet neki kellett teleírnia. Istenhez szállt az első gondolata és megköszönte Neki a lehetőséget, hogy «íme egy nap, amelyen szolgálhatok Neked és érdemet szerezhetek Előtted.»

Hibáival szemben ezzel biztatta önmagát: «íme egy nap, amelyet ha akarom, szokásos hibám nélkül tölthetek el». Megpróbálom! Nem is gondolva arra, hogy az egy után még sok más nap is következik. «A jó Isten mindennap csak egy napi hűséget vár tőlem. Hisz ez nem is olyan nehéz!» A nap folyamán pedig ez volt a többi más között a főgondja.

Legyen nálunk is így! Most, mikor újra megkezdünk egy évet, *kezdjük újra az erényes életet*: amit lelkiekben elérni eddig nem tudtunk, elérhetjük ezután. Ha valamely hibánk kiirtása eddig nem sikerült, sikerülhet ebben az évben. Szalézi Szent Ferenc szerint hamar szentté lehet az, aki minden évben legalább egy hibáját kiirtja.

Hisz nekünk olyan könnyű! *Mi az Eucharisztia világitása, szent-*

segi erősítése és az Úr Jézus személyes biztatása mellett akarhatjuk, amit elérni akarunk. Oly vigasztaló és oly kötelező ez, hogy nem térhetünk ki a megvalósítás elől.

Az eucharisztikus «jászol» elé térdeljünk csak oda és mondjuk el az Úr Jézusnak, mi az, amit ebben az évben elérni akarunk, megvalósítani óhajtunk. De csak egyetlen egyet! Aztán kérjünk rá áldást és kegyelmet és kezdjük el újra, ha eddig akárhányszor is megpróbáltuk volna eredménytelenül. Most sikerülhet, ha újra kezdjük.

Mátrai Gyula dr.

Végzetetlen idők Ura...

Végzetetlen Idők Ura,
végzetetlen Isten!
Nálad nagyobb, hatalmasabb
nem volt, nem lesz, nincsen;
térdrehulló alázattal
amidőn dicsérünk,
szebb időkért, jobb jövőért
— könyörögve kérünk.

Mérhetetlen Magasságok,
Mélységek szent Óre!
mutasd meg az utat nekünk,
melyik visz — előre? ...
mutasd, melyik vezet Hozzád? ...
merre kelljen mennünk? ...
hogya a Messzeségek között
— el ne tévelyegjünk.

Brenner Tivadar

ÚJÉVRE.

Itt az újesztendő s remélni nem merek
tőle én semmi jót, kacagó emberek.
Megjött frissen, üdén, életpiros arccal,
millió sok gonddal, bánattal és harccal.

Szilveszter éjjelén mint várvavárt gyerek
született meg köztünk, virrasztó emberek —
örülünk most néki, jaj de mire felnő,
nem lesz-e örömünk bús fekete felhő.

Királyok, Vezérek, Államfők és Népek!
Ez évben napjaink csak úgy lesznek szépek,
ha nektek és nekünk szent célunk a béke
s ennek az eszménknak Isten lesz az éke.

Galler Géza.

Jézusom

köszönöm, hogy „**FIÚ**” lettél,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy tanítottál, intettél,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy böjtöltél és imádkoztál,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy ripakodást, meghurcoltatást, megvesszőzést,
 pelengérre-állítást tűrtél,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy keresztet hordoztál, elesél, felállottál,
 tovább vonszolódtál,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy engesztelő „**ÁLDOZAT**” lettél a keresztfán,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy sírbatételeid feltámadás lett,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy halálod után is láthattak és megérinthettek,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy apostolaidnak igehirdetést parancsoltál,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy bár feltámadtál, fehérlő testben és lélekben
 közöttünk maradtál,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy Mennyekbe tértél,
s ezzel megváltottál;
 köszönöm, hogy az Atya jobbján ülsz, látsz, kérsz, könyörögsz,
 voltál és vagy **s ezzel megváltasz mindeneket**
mindörökre. — Amen.

Olcsvay Géza.

Úton.

«Nincsen öröm — öröm nélkül.»

Valahányszor úton vagyok,
 szememben egy könnycepp ragyog;
 elmenőben e könny — öröm,
 visszajövet mindig — öröm.

Brenner Tivadár.

OLTÁRVIRÁGOK.

Szóbeli imádság.

a) Szellemi lények intuíció, azaz szemlélet útján közlik gondolataikat Istennel. Mi emberek, összetett természetünkből kifolyólag, fogalmakba és szavakba öltjük gondolatainkat és diskurzív módon érintkezünk Istennel. Ő ismeri ugyan rejtett gondolatainkat is (Ps. 43, 22), de azért megfogalmazzuk és úgy adjuk elő a mondanivalónkat. Így jön létre a szóbeli imádság, amely felfokozott érzelmek közt énekbe lendül. Aki énekel, hatványozottan imádkozik. Közös istentiszteleteknél szükségképen rá vagyunk utalva a szóbeli imára. De magánáhitatunkat is előmozdítjuk vele, s egyébként is szívünk érzelmei önkénytelenül szóba-dalba kíváncsoznak (S. Th. 2, 2. q. 83, 12).

Hogy *mit* kell mondanunk Istennek, azt magunktól nem tudjuk, arra a Szentlélek tanít meg, aki maga imádkozik bennünk (Rom. 8, 26). Elsősorban ő sugallja imáink szövegét. A kinyilatkoztatás kész imaszövegekkel is megismertet bennünket. Legszebbek azok, melyek a Szentírásban találhatók, s amelyeknek a Szentlélek maga a szerzőjük. Különös bájuk van a zoltároknak, melyek az imádás, hála, engesztelés és kérés változatos dalai, vallásos érzelmeink legemberibb kifejezői, valóságos párbeszédnek Isten és a lélek közt. Legtökéletesebb ima a Miatyánk, melyre az Úr tanított bennünket (Mt. 6, 9). Amilyen rövid, olyan tartalmas és összhangba foglalja az imádás, hála, engesztelés és kérés alaptényezőit (2, 2. q. 83, 19). A Szentlélektől vezetett Egyház is örökértékű imákkal foglalkoztatja híveit a liturgikus istentiszteleteknél. A szentek is, akik mesterei az imádkozásnak, gazdag örökséget hagytak ránk imáikban. Ezek az askétikus irodalom illatos tömjén-szemei s belőlük tevődik össze a legértékesebb imakönyv.

Használjuk elsősorban ezeket a hivatalos egyházi imaszövegeket. Bennük a teológia imádságba virágzik ki, az Egyház szíve dobog. Ezek klasszikus mintái a helyes imádkozásnak. Ha nem is a mi szavaink, de az Atya kedvesen veszi a gyermek betanult köszöntő versét is. Tanuljunk meg azonban saját szavainkkal is imádkozni és fesztellenül, közvetlenül beszélni az Úristennel. Legyen mondanivalónk a mennyei Atyánknak. A liturgikus imák nyomán, törekvő próbálgatással hadd bontson szárnyat a lelkünk. Csak bátran! Nem ékes szavak adják az ima illatát, hanem a szív virágfésése. Isten előtt nincsenek nagy és kis dolgok. Előtte a legfenségesebb kifejezések is csak értéktelen dadogások; de ő értéknek számítja a gyermeki lélek legprimitívebb mondatait is. A szentek imái után legjobb imakönyv a szív keresetlen érzelmeinek egyéni megnyilatkozása.

Hogyan kell imádkoznunk, arra az Úr tanított meg, példájával és útbaigazításaival; Szentlelke által pedig, a jámborság ajándékával, segít is rá. Ne sok szóval imádkozzunk (Mt. 6, 7), hanem sok bizalommal és szeretettel (Mt. 21, 21. Mk. 11, 24). A szavak csak héját képezik az imának s magukban nem értékesek (Kor. I. 14, 14); a mag az áhitat, az akarat tudatos odaadása (2. 2. q. 82, 1). Necsak ajkunkkal tiszteljük az Istent, hanem az eszünk és a szívünk is ott legyen (Iz. 29, 13. Mt. 15, 8). A jó imádkozás művészet, mely két tényező eredője: gyakoroljuk magunkat és kérjük az imádság adományát (Lk. 11, 1).

b) Jelentékeny szerepe van a szóbeli imádságnak az *Oltáriszentség* tiszteletében. Egyszerűbb lelkeknek ez marad az imádkozásmódjuk, de képzetek sem nélkülözhetik. Az Egyház mély jelentőségű gyakorlatok keretében tartalmas imákkal és énekekkel fonja körül a szent titkot. A szentmise imáiból és kísérő cselekményeiből szövődik a titokzatos Kálvária fenséges drámája. Imádkozzuk őket lehetőleg együtt az áldozópappal. A szentáldozáshoz szükséges lelki készséget leghatásosabban a szentek változatos előkészületi és hálaadó imái élesztik. Az egyházi költészet legbájosabb termékei, az eucharisztikus himnuszok, pedig belemuzsikálják szívünkbe az Oltáriszentség szeretetét.

Korunkban az Egyház szándéka szerint előtérbe került az áhitatgyakorlatok eucharisztikus jellege. A nyilvános istentisztelet keretét úgyis megszabják az Egyház liturgikus imái: egyesülünk általuk az Egyház érzelmeivel. De az eucharisztikus kultuszt a magánáhitat is ápolja, hol a lélek csendes magányban társalog az Üdvözítővel. Célszerű útmutatás alapján ennek a módját is el kell sajátítania a tökéletesedésre törekvő hívőnek. Rövidebb imádnál és látogatásnál hasznos szolgálatot tesz Liguori Szent Alfonz «Szentséglátogatások könyve». Kétszáz esztendő patinája van ezen az aranykönyvön és mégsem fakul meg soha. Egyszerű és tanult lelkek egyformán használhatják, s huzamosabb használat folytán nagy készsége és bensőséges áhitatra tesznek szert. Hosszabb tartamú, egyórás imáadásra ajánlatos kézikönyv: Walser Örökimádása, mely a Varga Mihály fordításában közkeletnek örvend a hívek körében.

Legszebb eucharisztikus könyv azonban mégis csak a szerető és tiszta szív: mindenkinek egyéni megnyilatkozása, gyermekded beszélgetése a szentségi Üdvözítővel. Az isteni Bárány is legszívesebben olvassa, mert megtalálja benne a saját nevét; és viszonzásul ő is bírja az ilyen könyv szerzőjének nevét az élet könyvébe, melyet egyedül csak ő tud kinyitani (Jel. 5, 3. Lk. 10, 20).

Bármely könyvből imádkozunk, a főkellék ne hiányozzék soha: hogy lélekben és igazságban, vagyis figyelemmel és szeretettel imádjuk az Urat (Jn. 4, 24).

Rogács Ferenc.

KRISZTUS ORSZÁGA.

Egy nagy olasz tudós mondotta hitetlen kollégák előtt, hogy őt a másvilág boldogsága már itt a földön is boldogítja. «Minden szenvedésben arra gondolok, hogy örök boldogság vár reám s akkor különös vigasztalás száll meg és könnyen elbírom az életet.»

Ígaza van! Ezt az életet nem szabad magában látni, csak a maga komor színeiben nézni. Rá kell engedni azt a világosságot, mely felülről, az égből fakad. Engedni kell, hogy lelkünket a kegyelem szálai az égben horgonyozzák «le» s ezek tartsanak is fenn és védjenek meg minden földi küzdelemben való elpusztulástól.

Az éggel való kapcsolat alaptétele a *Krisztus országa tanának*. Ez után jön a *folytonos figyelembe vétele Krisztus elveinek*: A kinyilatkoztatás és az Úr Jézus példája szerinti élet. Ennek az életnek a gyakorlata *napról napra krisztusibb megnyilvánulásokra vezet és a Vele való egyesülésben kulminál*. Nemcsak a szentáldozás 10—15 perces szent «együttésére» gondolunk, hanem arra a szentpáli boldogságra, amit Ő így fejez ki: «Élek én, de már nem én, hanem Krisztus él bennem.»

Az újévre ezt a «Krisztusországot», kívánjuk hazánkunk: Az egyénileg a saját életünkben megvalósított «Krisztusországod» összetevődhet a magyar élet síkján egy nagy nemzeti Krisztusországgá.»

Az Oltáregyesület legfőbb vágya a szentségi Úr Jézus «érvényesülése» az életben. A közös imádás és közös szentáldozás még szociális propaganda is «a szelíd és alázatos szívű» s amellet igazságos — mindenkinek az őt megilletőt megadni parancsoló — szentségi Úr Jézus érvényesülése mellett. Templomainak segítése, — illetve felszerelésével a lelkek Királyának legalább a legszerényebb méltó külsőségeket akarja biztosítani az Oltáregyesület. Mondhatnók azt is, hogy Oltáregyesület azt akarja, hogy az Úr Jézust észrevegyék és szót fogadjanak Neki. Milyen sok imádság kell a mostani felületes és ideges világban ahhoz, hogy ez valóban meg is történjék! De megtörténhet! *Amikor egyetlen egy oltáregyleti tag imádási óráját végzi, az ő személyében az egész Oltáregyesület százezres családja imád — szeret — engesztel — könyörög*. Milyen bátorítás! Nemcsak engem s tökéletlenségeimet látja maga előtt az Úr, hanem az Oltáregyesületnek a földön élő szent tagjait is énbennem. Milyen boldogító, édes teher mindenkit vinni a magam személyében az Úr elé! Milyen felbecsülhetlen formája a lelki közösségnek!

Ismerjük föl milyen nagy hálával is tartozunk az Úrnak azért, hogy országának ilyen munkásai lehetünk! Emeljük fel tekintetünket és az élet — egész óriás terén — lássuk meg az aratásra váró búzakalászokat. «Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő vetésébe. De menjünk ám magunk is!» Dolgoznunk kell az Úrral, mert «aki nem gyűjt Velem, az szétszór.» *Imádság, szó, tett és jó példa, főleg a «Szeretet köteléké»-nek egyesítő erejében van hivatva eredményesen dolgozni a Krisztus országáért.*

* * *

Teljes búcsúk: Jan. 1-én, jan. 4., jan. 5., jan. 6-án, és a szokásosak.

* * *

A szokásos éveleji ünnepélyes engesztelő kilencnapos ájtatosság jan. 29-től febr. 7-ig lesz az Örökimádás templomban.

Központi.

Az Eucharisztia a szépség kincsesbányája.

«Látá tehát az asszony, hogy a fa evésre jó és szemre szép és tekintetre gyönyörű; és vón annak gyümölcséből és megevé és ada férjének, ki szintén megevé» (Mózes I. 3, 6). A paradicsomkert tiltott fájának gyümölcséről van itt szó, melyből összüleinknek az isteni parancs értelmében nem lett volna szabad enniök. Bizony tévedhet az ember annak megítélésében, hogy valami igazán szép-e, sőt nincs fogalom, melynek meghatározásában oly sokféle különböző felfogás nyilvánult volna meg, mint a szép fogalma. A bűn, a gonoszság is a szép álarcát ölti, hogy kárhózatba döntse az embert nemcsak a gyakorlati életben, de már az elméletben is, hiszen akadt oly bölcselőnek nevezett tévelygő is, aki szépnek vallotta mindazt, ami a nemi életet a legkáprázatosabbá teszi. Amit az ember szépnek ítél, annak lesz rabja. Nagyon fontos tehát, hogy a szépség katolikus fogalmával megbarátkozzunk.

Tökéletes az, ami természeténél fogva bír a szükséges kellékekkel ahhoz, hogy létezésében és működésében hiánytalan legyen és ha rendeltetése szerint való célját elérte, úgy teljesen tökéletes a maga nemében. Az ilyen lényt jónak is mondják, ha természetének megfelelő létezése és működése hiánytalan, kifogástalan: «És látá Isten mindent, amit alkotott vala és igen jók valának» (Mózes I. 1, 31). Ilyen értelemben vallják Plátó és Arisztotelesz is, hogy «amik jók, szépek is». Akvinói Szent Tamás, az angyali Mester, a bölcselők Fejedelme szerint pedig azok a lények szépek, melyeknek általunk megértett tökéletességei irántuk tetszést, szeretetet váltanak ki lelkünkéből: «pulchra sunt, quae visa placent». A szépélvezet tehát tárgyi alappal bíró alanyi élmény és a szépség a lény tökéletességének megérthetőségén alapuló szeretetreméltósága az örökérvényű katolikus bölcsélet szerint.

„Megáldom a világot”.

A szépség nem vegyes, hanem tiszta tökéletesség, vagyis természeténél fogva szükségszerűleg nem foglal magában tökéletlenséget is, míg a vegyes tökéletességek természetüknél fogva szükségszerűleg foglalnak magukban tökéletlenséget is, például a testi lényiség szükségszerű velejárója az oszthatóság, a tehetetlenség, a helyhez kötöttség, a tenyészeti élet velejárója az anyagi oszthatóság, az érző élet velejárója a testi szervektől való függés, észbeli okoskodásunk velejárója a csak részletekben megismerni tudás. Világos, hogy a végtelenül tökéletes Istenről vegyes tökéletességeket állítani képtelenség, például hogy teste van, hogy táplálkozik, érez, esze van stb. A tiszta tökéletesség ellenben, mely szükségszerűleg nem foglal magában tökéletlenséget is, természetes mivolta szerint, formaliter Istenről is állítható, például hogy él, szellemi lélek, értelemmel és akarattal, sőt kifelé, vagyis a teremtményekkel szemben korlátlan szabadakarattal bír, hogy végtelenül szép és végtelenül szereti a szépet teremtményeiben is.

Minden szépért és jóért lelkesedő, rajongó ember, ide figyelj! Isten végtelenül szép, mert végtelenül tökéletes és jó s tökéletességén alapuló szeretetreméltóságát is meg tudod érteni. «Kérdezd meg csak a barmokat és megtanítanak téged; és az égi madarakat és megjelenik neked. Szólj a földnek és megfelel neked; és elbeszéli a tenger halai. Ki nem tudja, hogy ezeket mind az Úr keze alkotta? Kinek kezében van minden élőlény lelke és minden emberi test szelleme.» (Jób 12, 7—10.) Szent Pál apostol Róm. 1. 19—25. szerint pedig ami Istenben láthatatlan, a világ teremtésétől fogva munkáiból megérthető és látható úgy, hogy menthetetlenek még a pogányok is, akik nem megfelelően dicsőítették Istent és nem adtak neki hálát. Felcserélték a halhatatlan Isten dicsőségét a halandó ember, sőt a madarak, a négy lábúak és csúszómászók képmásával, az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel s inkább tisztelték és szolgálták a teremtményt, mint a Teremtőt, ki mindörökké áldott legyen». Minden igazi szépnek és jónak a jóságos Isten nemcsak örök Mintaképe, de Teremtője is. A megérthető tökéletességen kívül a szépség legkiválóbb tárgyi alapja a minél tökéletesebb élet. Mily végtelenül szép Az, ki a szellemi élet utólérhetetlen örök világosságában tündöklék lelkünk éltető Napjaként, «mert az Isten szeretet» 1. János 4, 8, az önmagát szétárasztó jóság, bonum diffusivum sui. Annál szebb vagyok, minél tökéletesebben hasonlítok a háromszemélyű egy Istenre.

Semmisem tesz oly rúttá és gyűlöletessé, mint a bűn, legrútabb és leggyűlöletesebb az elkárhozott, kiben Isten képe és hasonlósága teljesen el van torzítva: Isten örök haragja marad rajta; «szent vagy Uram», mert így ítélte. Ellenben, mily szépek a mennyei Angya-

lok és Szentek, különösen a megdicsőült ember-Krisztus és szeplőtelen Szűzanya, a Szépszeretet Anyja, hát még Isten! «Felfoghatatlan és kimondhatatlan». A Szentlélek sajátos értelmi működése a gyökere a szépszeretet gyakorlati megvalósulásának.

Érthetően előadtam egy más cikkemben, hogy az Atya és a Fiú saját származatlan személyi bölcseségünk fényében választják egymást kölcsönös szépszeretetük tárgyául és ezen szépszeretetük gyakorlati megvalósításával származtatják a Szentleket, mert a gyakorlati szépszeretet gyökere a szépszeretet szolgálatában működtetett értelem. A Szentlélek-Isten sajátos gyakorlati értelmi működése tehát gyökere és «Ereje» a kifelé is tevékeny örök isteni szépszeretetnek, melyet az Atya és a Fiú valósítanak meg Szentlelkük vezérlete mellett. Az örök szépszeretet irányzatában való értelmi működésnek ugyanis cselekvő alanya a Szentlélek, az Atya és a Fiú kifelé is való örök szépszeretete «Tűz»-ében világító gyakorlati Bölcseségtulajdonos, a harmadik isteni személy «Istennek nemcsak Szíve», de «Istennek Ereje» is.

Egyházunknak a legszentebb Szentháromságról szóló tanítása a legerkölcsevelőbb élő Példát tárja fel számunkra. Örök boldogságunk, tökéletes szépségünk elérésének elengedhetetlen alapfeltétele az örök Példa szerint gyakorolt isten- és emberszeretet a Szentlélekben, aki hasonlatosság útján egyesít minket az Atyával és a Fiúval: ez a szent kegyelem, malaszt, gratia akvinói Szent Tamás szerint és ezt édes Megváltónk érdemei által a Szentlélek-Úristentől kell kérnünk. «A gyakorlati életté vált, az öntudatosan átélt isten- és emberszeretet, vagyis az erkölcsös élet», ez a legkiválóbb szépség a Szentlélek-Isten ajándéka és öntudatosan értékelő szabadakaratumk műve a széppé érlelő tevékeny katolikus keresztény bölcsesség. Amekkora készséggel buzgólkodunk kegyelmeit elfogadni és kihasználni, oly mérvben fog a háromszemélyű örök Világosság nekünk is fényeskedni. «Kegyelmeid kihasználhatása végett csak minden fölött való szeretetteddel ajándékozz meg, Uram! és gazdag vagyok eléggé, egyebet a világon mitsem kívánok, csak, hogy minden fölött tudjalak szeretni» (lojolai Szent Ignác imádsága). Földi életünk asztalánál a Gondviselés által kiosztott kártyákkal törekszünk földi szerencsénket összenyerni, de ha kedvezőtlen kártyákkal ez nem is sikerül teljes mértékben, nem a földi sikerek, hanem csakis isten- és emberszeretatumk mérve dönti el az úgy különböző mérvben kiérdemelhető örök üdvünket.

Az Úr Jézus mondja Szent Jánosnál 16, 13–15., hogy a Szentléleknek semmije sincs, amit nem az Atyától és a Fiútól venne, akik küldik Őt, hogy a világ végéig munkálkodjék: szépítsen az anya-

szentegyházban és az emberek lelkében. Megérthettük, hogy a Szentlélek csak ott működik, csak ott szépít, ahol az Atya és a Fiú akarja, mert a kölcsönös bennfoglaltságnál fogva, (per circuminsessionem) a Szentlélek az Atyában és a Fiúban akar, hiszen vezérlete ellenállhatatlan Isten belső és külső életében; márpedig Üdvözítőnk ki nyilatkoztatása szerint a kegyelmek legfőbb forrása az Eucharisztia a jól felhasznált szentmiseáldozatok és szentáldozások formájában. Nélkülük meghalunk, elpusztulunk erkölcsileg, nélkülük nem lehet élet mibennünk!!! Nélkülük még földi szerencsénket sem érhetjük el, «mert — az Írás szerint — a bűn szegényekké teszi a népeket». Aki igazán szép akar lenni és szép földi életet is akar élni, az eucharisztikus Úr Jézus szentséges Szívében, az igazi szépség kimeríthetetlen kincsesbányájában keresse az igazán széppé érlelő kegyelmek szívesen nyújtott ajándékait. A krisztusi béke az egyesek, a családok, a társadalmak és nemzetek számára a nemzetközi békével együt az Eucharisztia körüli buzgólkodásunknak lehet csak boldogító jutalma itt ezen a földön, mert az Eucharisztikus Szív küldheti csak a Szentlelket.

«... Forrassz össze békességben minden népet s nemzetet;» eucharisztikus Jézusunk szentséges Szíve! jöjjön el a te országod. Szépszeretet Anyja! könyörögj érettünk, hogy édes magyar hazánk, a regnum Marianum és az egész földkerekség az eucharisztikus Úr Jézus országa legyen: regnum eucharisticum. Amen.

Ave M. I. N. D.! Mária!

Juhász Béla.

Tisztelet parancsoló vallásosság.

Egyik nagy francia napilapból ollóztuk ki az alábbi kis epizódot, mely valóban nem mindennapi esetet tár elénk s egyszerűségében is mély benyomást tesz a gondolkodó lélekre. De halljuk a történetkét!

Napoleon nem volt különösebben áhítatos, mégis megőrizte elég híven a vallásos eszméket, melyeket gyermekkorában szerzett vallásos nevelése által. Hatalmának tetőpontján állott, mikor egy alkalommal Párisban, a színházban volt, hol a híres Talma nevű színész játszott előtte. Magával vitt ez előadásra egy apródot — de Rohan Chabot herceget —, akit kedvelt s óhajtott saját szerencséjéhez kapcsolni.

A császár szórakozott arccal követte az előadást és vizsgálgatta a résztvevőket. Szemei több ízben megállapodtak a fiatal hercegen, ki magába mélyedő arckifejezéssel ült közelében s nagyon keveset lát-

szott törődni azzal, ami a színpadon lejátszódott. Kezeit kitartóan elrejtve tartotta szőrméi ráncai között, a térdén. A császár egyszer csak hirtelen lehajolt, jobbkezevel a szőrme alá nyúlt — s megragadta az apród kezében lévő — rózsafüzért.

Ezidőben a rózsafüzér nem állott nagy becsben s az apród jó dorgálást várt érte.

— Ah, Fenség, most magát rajtacsíptem! — mondá Napoleon az egészen megzavarodott ifjú hercegnek. — Nos, jól van, ez nekem örömet szerez! Maga fölötté van a jelenetnek! Egykor ember lesz magából!

És visszanyujtva neki rózsafüzérét, folytatá:

— Folytassa, nem fogom zavarni többé!

A véletlen eset szemtanui nem mertek nevetni, miután így hallották beszélni a császárt. S az apród, ki így imádkozott, valóban emberré lett! Mint Besançon bíboros-érseke halt meg s egyházmegyéjében jótékonyágának és jámborságának igen kedves emlékét hagyta.

KOPOGTATOK AZ OSTYA AJTAJÁN.

A föld, amelyen egykor megszülettem,
messze vetett. Ma száműzött vagyok.
Nincs otthonom e kőházrengetegben.

Lihelve járok szerte hónaphosszat:
hol lesz tanyám, hát hol lesz otthonom?
kevés tavaszt magamnak hol orozzak?

Én jóanyám, püspököm, sok ezernyi
hívem, ha látnátok: szegény szívem
mennyre nem tud itten megpihenni!

Alkonyatkor kigyúlnak mind a lámpák
— neonfény, izzó kőházhomlokok —
és szememet fényrévületbe rántják.

Eszembe jut egy fény, mely halk s homályos
és minden földi fényen átvilágló
(belőle ég a falu és a város):

az örökmécs, mely Istent ragyogatja
falumunkásnak, városproletárnak
s a lelkiélet holdvilágát adja.

Templomba térek — meghallgatja tán
a nagy Valaki szívem halk dobbanását —
s kopogtatok az Ostya ajtaján.

Pakocs Károly.

ÉNEKELJÜNK.

Éj van Betlehemben, tüneményes éjjel,
az égen csillagok ragyognak szerteséjjel;
egy a többinél tündöklöbben ragyog,
rozzant istállóban glóriás anya mosolyog.

Pálmafák fuvalma rezdül a titokzatos éjben
s mély titkok sejtése zúg át emberi szíveken;
lebeg, mint végtelen tengerek felett a sirály,
messze tájakról elindul három bölcs király.

Hódolat, szeretet, öröm a kíséretük,
aranyat, tömjént, mirhát visz kezük;
vezeti őket a csillag nyilegyenesen,
szalmás jászolban pihen egy kiseded kedvesen.

A gyermek Jézus kiszabadításunkra született,
megváltónk lett és Király a királyok felett;
a három bölcs: Gáspár, Menyhért, Boldizsár,
ők érezték a keringő csodás titkokat már.

Énekeljünk a pásztorokkal tiszta angyal-éneket,
e dicsérő dal szálljon-szálljon, érintse az Egeket;
imádás, hála-virágszirmokból kössünk csokrot
a kis Jézusnak jászolában készítsünk puha pázsitot.

Kolossváry Dezsőné.

KRÓNKA.

Bekemise az Örökimádásban.
Nemcsak akkor kell imádkozni a békéért, ha már háború van; és nemcsak a külső békéért, hanem a lelki békéért is kell imádkoznunk. Vannak ugyanis a lelkiéletben is háborúságok, veszedelmes nyugtalanságok, egy helyben taposó őrlődések, amelyek egyáltalában nem jó légkört teremtenek az Úr szolgálata szempontjából. Így tehát mindig időszzerű a békéért való könyörgés. Külföldön több országban állandóan bekemisést mondatnak, a misedjót adományokból gyűjtve össze. Mi is az esztergomi egyházmegyei hatóság 7761/1939.

sz. engedelmeivel beállítottuk a bekemisést az Örökimádás programjába, hogy a szentségi Úr Jézus engesztelésének magyar szentélyében is folyton — az év minden napján — legyen könyörgés, mégpedig a legnagyobb imádsággal, a szentmisével a békéért.

A szentmisét mindennap 8 órakor egy román megszállt területről menekült pap mondja. A misedjót adományokból nyerjük. Mindkét portánkon perselyt helyeztünk a beszélőrácsra s eddig e perselyekben mindig volt 3—4 szentmisére való előleg. Az az előny itt, hogy ha valaki nem is tudja az egész

3 P-t befizetni, hanem 20—30 filléres, vagy még kevesebb alamizsnával járul hozzá a misedíjhoz, ezzel része van a szentmisében. Az eucharisztikus lelkek bizonyára szívesen karolják fel e gondolatot és propagandát csinálnak a békemisének. Adományok «békemisére» jelzéssel Mária Reparatrix zárda (IX., Üllői-út 75.) vagy az oltáregyleti irodába (IX., Üllői-út 77.) küldendők.

Cattani bíboros úr ömenenciája lett az Oltáregyesület protektora. Szerencsés választása a Szentatyának. Öröme és reménysege az Oltáregyesületnek.

Új elnöknöket választottak a Bpest Kada-utcában *Sziebert Méda*, a Szentimrevárosban *Nádaskay Richárdné* személyében. Isten áldását kérjük munkásságukra.

Új Oltáregyesület k alakultak *Bpest-Magdolnaváros* Szent László-út 143. sz. alatti kiségitő kápolnájában, ahol nov. 22-én a központi ügyv.-ig. fejtette ki a szép számmal összegyűlt tagoknak az oltáregyesületi hivatást), *Tótszentmártonban* 70 taggal, *Jászkarajenőn* 208 taggal, *Tilajon* 152 taggal, azonkívül *Nyögéren*, *Sotonyban*, *Bejgyertyáson*. Legyen mindegyik alakulat az Úr Jézus igaz vigasztalása!

Magyarnádoron most folyik az oltáregyesületi toborzó-szervezőmunka. Kótai Zoltán káplán buzgó munkájának eredményeiről ideiktatunk pár tanulságos sort :

«Örömmel számolhatok be az avatás előtt tartott lelkigyakorlat eredményéről. Az elküldött tagok névsora elmond mindent. Tekintettel arra, hogy csak a bejegyzett tagok részesülnek az Egyesületnek engedélyezett búcsúkbán, azért újra elküldtem az eddigi bejelentettek névsorát is, mert nem tudom bizonyosan, hogy kiknek a nevét küldtem el eddig? A többlet munkájukért szíves elnézésüket kérem. A jövőben külön is jegyzem. Sikerült a Legényegyesület zömét betoborozni, a leánykór eddig kimaradt tagjait, és ami a legnagyobb, sikerült egy pár 30—40 körüli férfit is

beszervezni. Ezzel megtört a jég, és ha a Jó Jézus segít, hamarosan többről is küldhetek névsort . . . A multkor kért 150 jelvény kevésnek bizonyult, azért kérek még 30 darabot, valamint felvételi füzetet is 60 darabot. Gondolom, ez is el fog fogyni! Gyűjtjük a pénzt csukott gyóntatószékre, mert eddig két hitványka kínpad szolgálja ezt a célt. Már 120 pengő van rá. A beállott fagy miatt abamaradt a templom belső festése. Részletenkint festettük ki eddig. Legelőször a főoltárt, majd a szentélyt és most került volna sorra az ablak-közök kifestése is, de a hidegben nem ajánlatos az olajfestés, mert nyárra megrepedezik. A festéket, illetve annak árát egy hét alatt összeadták, a munkát is ingyen végzik a legények. Észrevételül megszépül a kis templomunk. A festés után a szőnyegek, orgona, keresztük stb. kerülnek sorra. A tagok lelkesen dolgoznak, mutatja az is, hogy a tagok létszáma 80-ról 176-ra emelkedett. Mindenki hozott magával egy közömbös, vagy megrögzött szomszédot, aki a lelkigyakorlat után szintén beállt közénk. Most igyekszem őket állhatatosságra szoktatni, nehogy hamarosan cserbe hagyjanak. Számítok egy pár visszaesésre, de még több új jelentkezőre. Az Oltáregyesületnek tulajdonítom azt az eredményt is, hogy tegnap, bár a falu búcsúja volt, nem táncolt* senki sem a faluban. Eddig nem lehetett ezt elérni. Végeredményben az Úr Jézust illeti a hála, hogy ennyire megszerettette Magát az emberekkel, hogy végre kezdik megtartani a parancsokat!

Az ünnepélyes tagfelvételre háromnapos lelkigyakorlattal készültek, melyet sokszorosított lapon így adtak hírlül:

LLEKIGYAKORLAT!

A magyarnádori Oltáregyesület tagjainak felavatását lelkigyakorlat előzi meg. A lelkigyakorlatra azonban nem-

* Advent volt!

csak a tagokat, hanem mindenkit szeretettel meghívunk.

Tudnivalók.

1. A lelkigyakorlat kezdete november hó 30-án, befejezése december hó 2-án este.

2. Mindennap három szentbeszéd lesz: reggel 8 órakor, délután 3 órakor és este negyed 7 órakor.

3. Minden szentbeszédet ájtatossági gyakorlat előz meg. Ezen is vegyünk részt mindnyájan pontos időben! *Fél nyolckor* szentmise; *fél háromkor* rózsafüzér, illetve kereszttűi ájtatosság; *hatkor* litánia.

4. Az ájtatossági gyakorlatok mindegyike előtt két harangszó lesz: első és a beharangzó.

5. Aki legalább öt szentbeszédet meghallgat és az előírt követelményeknek (gyónás, áldozás stb.) eleget tesz és jelen van az utolsó beszéden, teljes búcsúval járó *pápai áldásban* részesül!

6. Imádkozzunk a lelkigyakorlat sikeréért és a jóban való állhatatosságért! Követendő példa! Isten áldja meg a példaadókat és a követőket is!

Az Oltáregyesület választmányi ülésén dr. Mészáros János orsz. igazgató bevezető beszédében a következőket mondotta:

— «Sok az aratás, kevés a munkás» most szállóigévé lett egész Magyarországon, mert az Actio Catholica ez évre világi apostolok keresését, betanítását és clindítását tűzte ki célul. Az emberiség sorsa nagy válságokon vezet keresztül: pusztító háborúk, üldözések az osztályrésze az emberiségnek. Béke az embernek — ha megadja Istennek a dicsőséget. A mai kor szenvedései — bár van valami szemernyi igazság e tanokban is — homlokegyenest ellentétben állanak Krisztus tanításával. Az emberi létfenntartáshoz mindenkinek joga van. Annyit kell változtatni, amennyit szükséges. «Les extrêmes se touchent». Mi kis sziget vagyunk, amelyet a szélső nacionalizmus és kommunizmus nyaldos. Érthető, hogy az Actio Catholica ezt tűzi ki: «Világiak Krisztus országáért».

Ebben a sötét időben a papság munkája nem elegendő, hogy Krisztus országát megvédje.

A világi apostolok képzése. Nagy a tudatlanság. Ez a legfőbb akadály a Egyház iránti buzgóságnak. Azért van most egy nagy hittanítás a felnőttek számára.

Mi köze ennek az Oltáregyesülethez. Az Oltáregyesület, amikor a legméltóságosabb Oltáriszentség kultuszát tűzi ki céljául — az apostolkodás gyökerét találja meg. Az első keresztények azért voltak apostolok, mert olyan nagy kapcsolatban voltak az Oltáriszentséggel. Magyarországon is ez volt az első apostolkodás, mely a hitközönyt megszüntetni és a buzgóságot feleleszteni törekedett. Oltár-, templomdíszítés, szentségimádás és gyakori áldozás bevezetése különösen alkalmas az apostoli lelkület felélesztésére. Tegyük meg mindent kiki a maga körében, hogy legyenek buzgó apostolai Krisztus szent ügyének. Igazi hazaszereket sem létezik enélkül. Szent István mutatta meg, hogyan kell mindent latba vetni Krisztus szent Egyházáért. Így tegyünk mi is.

Tokaj templomrablás. **Ecsér** a sekrestyében pusztító tűz miatt soronkívüli segítségben részesült az Oltáregyesülettől.

Díszoklevelet a decemberi választmányi ülés nyolc fiókolta-regyesületnek ítelt meg az Oltáregyesület nyolc évtizede (80 éves volt nov. 6-án a B. O. K. Oltáregyesület) alkalmából. Az oklevelek elkészültéig titokban tartjuk kik a kiténtettek.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAJ GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS**

Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.